

В реальному житті, однак, всі соціальні функції науки тісно взаємопов'язані, ніколи не виявляються в чистому вигляді, відокремлено. В процесі своєї історії вони постійно змінювались, принципово змінювалась і сама наука, розуміння її предмета і мети.

В.Л. Штефан, доц., канд. істор. наук, Д.В.Тлуста, студ. гр. ЕЕ 08-2

Кіровоградський національний технічний університет

Проблема боргів: хто, кому, за що і скільки?

Як тільки Україна отримала незалежність, як із усіх каналів ЗМІ Росії пішла інформація про те, скільки боргів перед нею має Україна, кожен українець.

Державний борг України перед Росією (1995р.) визначений в сумі 3074 млн. дол.; перед РАТ «Газпром» за спожитий природний газ 2,4 млрд. дол., борги українських підприємств перед російськими (2001р.) - 13,7 млрд. грн.(І.В. Діак. Україна - Росія.- С.326).

Саме завдяки борговому тиску Росія залишила за собою Чорноморський флот, Севастополь та маяки. Сьогодні вже стоїть питання про контроль (за борги) над стратегічними підприємствами, а то і цілими галузями. Передусім світом Росія формує думку про Україну як ненадійного торгового партнера.

А чи приходилось колись нам читати про борги нам нашого північного сусіда? А він нам боржник. Перш за все, він несправедливо поступив з нами при «розлученні» - розподілу загальносоюзної спадщини. Росія «прихватила» усі активи СРСР, про вартість яких нікому вже не зізнається (от тобі і «браток»). А тільки перелік закордонної власності вражає тих, хто мав можливість з ним ознайомитись. А власність Держбанку СРСР, Гохрану, Банку для зовнішньоекономічної діяльності СРСР, Міжнародного інвестиційного банку, багатьох закордонних банків та ін.

Куди поділися цінності алмазного фонду і золотого запасу СРСР - спільне надбання трудящих бувшого СРСР. Ми маємо законне право претендувати - спираючись на Декларацію про державний Суверенітет України - на частку загальносоюзного багатства. А це 16,37%. «Братня» країна відмовляється надавати достовірну інформацію про радянські активи станом на 1 грудня 1991 року, бо тоді вона може і не впоратися з таким боргом і «підє з молотка» .

Далі. Москва наголошує (1993 р.), що СРСР мав зовнішній державний борг в сумі 81млрд.дол, та по ленд-лізу 800 млн. дол.;та за кредити, надані радянським підприємствам 1 млрд. дол.; країнам Ради економічної взаємодопомоги – 17,3 млрд. дол.. Москва взяла ці борги (як правонаступниця СРСР) на себе. Але ж були і борги іноземних країн самому Союзу - 74 млрд. дол. і 47.9 млрд. перевідних рублів (І.В. Діак. Там само. - С.327),

Українська частка в радянських боргах складає 13,5 млрд. дол. і 2,8 млрд. перевідних рублів, а в активах 12,1 млрд. дол. і 7,8 млрд. перевідних рублів, 42,1 т. золота і майна за кордоном на 600 млн. руб.. Але, як вважають наші спеціалісти, ці дані штучно занижені Москвою, яка при оцінці майна використовувала їх балансову вартість, а не ринкову, яка в десятки разів більша. Дякувати Богу, Україна не ратифікувала нав'язаного країнам СНД «нульового» варіанту - ніхто нікому не винен. Наше - то наше, а ваше стало нашим - кредо Росії. Ми поки що слабкі економічно, маємо проблеми у відносинах з Росією. Та не треба забувати і того, що наші багатства в СРСР працюють на Москву, на її економіку. Використовуючи українську млявість, нерішучість, Москва розділила з нами 50 на 50 не весь ВМФ СРСР, а тільки Чорноморський, віддавши нам

металобрухт. А ще ж маса культурних цінностей, архівна спадщина, в тому числі архів Запорізького війська, 2 тисячі теле- і кінофільмів, зроблених на наших судях, зберігаються в архіві колишнього СРСР. Росія не повертає нам кошти Ощадбанку СРСР, які були на кореспондентських рахунках громадян України – 84,2 млрд. руб. (150,5 млрд. дол. США). Вони вже більше 15 років працюють на Росію. Використовуючи ці кошти російські підприємці скуповують наші підприємства. Москва не повертає 600 млн. дол. боргу Зовнішекономбанку СРСР, не повертає валютні кошти громадян України, які працювали за кордоном. Якщо скласти заощадження українців в Ощадбанку та Зовнішекономбанку, то матимемо суму в більше ніж у десятеро перевищуючу держбюджет України на 2001 рік. А були ж кошти в установах Держстраху, в цінних паперах, облігаціях, сертифікатах. А кошти партії, на які було створено понад 100 фірм і комерційних банків (2.5 млрд. дол.).

В цілому Україні давали в борг її власні кошти, а щоб повернути їх Росії назад, нам довелося віддавати Севастопольську військово-морську базу.

А хто ж нам заплатить за варварське використання наших надр, чорнобильську катастрофу, за концтабори, знищене селянство? Німеччина ж повертає. То невже наш «брательник» не поверне? Треба нагадувати. І знову ж таки про нашу дряблу, неукраїнську в Україні владу: вона явно працює на користь Росії, «лежить, розпуста, на дорозі, не знати мертва, чи жива», а повинна б виставляти свої рахунки, подавати позови до Росії проти правонаступників союзних банків та установ, проти Росії, як держави, до міжнародних судових органів (до Європейського суду з захисту прав людини). Треба підключати сюди представників інших республік колишнього СРСР. Варіантів може бути багато, і треба рухатись, щось робити на державному рівні, щоб з нас не сміялись народи. Повертає ж Москва борги ще з 1-ї світової війни та ще за ленд-ліз. Стукайте, і вам відкриють!

УДК. 378 147

Т.А.Сотниченко, ст. викл., В.В.Підоренко, викл.

Кіровоградський національний технічний університет

Єдність мотивації навчання і учбової діяльності

Стаття присвячується новому підходу до вивчення іноземної мови в сучасних умовах з урахуванням зовнішніх факторів навчання та внутрішніх мотивів тих, кого навчають.

учбова мотивація, теорія єдності мотивації навчання і учбової діяльності, діагностика рівня мотивації

Існує зв'язок між успішністю навчання і можливостями суб'єкта, його здібностями, системою його інтелектуальних властивостей. Мотивація чинить спонукальну дію на суб'єкт і його діяльність на всіх етапах освіти. Вона виявляється в способі поведінки студентів під час навчання, визначається його минулим досвідом навчання, що дозволяє передбачати шляхи її підвищення. Діагностика рівня мотивації допомагає осмислити і ухвалити правильне рішення про те, як зробити процес навчання таким, що гарантує студенту високий рівень успішності, а також визначити тип зворотного зв'язку, способи подачі тієї або іншої інформації в різних аудиторіях.